РОЗДІЛ III. ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ, АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА, АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

DOI: 10.33766/2524-0323.88.166-175

УДК 342.97:352 (477)

П. В. Євдокимов,

здобувач кафедри адміністративного
та господарського права

Запорізького національного університету
(м. Запоріжжя, Україна)

e-mail: mpv12@i.ua

<https://orcid.org/0000-0003-6453-7821>

ЗМІСТ МЕХАНІЗМУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ УКРАЇНИ

Стаття присвячена аналізу змісту механізму адміністративно-правового забезпечення реалізації підготовки кадрів органів публічної адміністрації України. У ній розкрито поняття «механізм адміністративно-правового забезпечення» на основі його порівняння із більш традиційною категорією «механізм державного управління» шляхом з'ясування особливостей їх застосування в науці адміністративного права. Виокремлено коло суб'єктів адміністративно-правового забезпечення реалізації підготовки кадрів органів публічної адміністрації України з урахуванням специфіки цієї діяльності та можливості залучення до таких процесів суб'єктів недержавного сектору. Визначено роль та способи адміністративно-правового забезпечення реалізації підготовки кадрів органів публічної адміністрації України. Розглянуто процес формування в Україні публічно-правового інституту кадрів органів публічної адміністрації.

Ключові слова: адміністративна процедура, адміністративно-правове забезпечення, кадри, механізм, органи публічної адміністрації, підготовка кадрів, публічна адміністрація, публічне управління.

Постановка проблеми. Підвищення ефективності державного управління за сучасних умов неможливе без забезпечення професійної підготовленості відповідних державних кадрів, без оволодіння ними знаннями за спеціальностями управлінської спрямованості, а також підвищення компетентності з широкого кола питань соціально-правового характеру. Це зумовлює теоретичну важливість і практичну цінність правового дослідження проблем регулювання та організації перепідготовки й підвищення кваліфікації державних службовців [1, с. 361-362]. Правовий аналіз цих питань дозволить розробити конкретні рекомендації щодо впорядкування та підвищення ефективності функціонування інституту публічної адміністрації. Відтак практична діяльність щодо вирішення проблем, що виникають у сфері професійного розвитку кадрів органів публічної адміністрації, спрямована, скоріше, на оперативне реагування, і здійснюється

методом проб і помилок, без необхідного наукового осмислення і перспективного аналізу.

За своєю правовою природою інститути професійної підготовки державних службовців в Україні є комплексними правовими, оскільки суспільні відносини, що виникають під час реалізації зазначених інститутів, регулюються нормами конституційного, адміністративного, фінансового, трудового та інших галузей права. Проте норми адміністративного права посідають домінуюче місце, оскільки значна частина відносин, що виникають у зазначеній сфері, є управлінськими і, відповідно, регламентуються нормами адміністративного права.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Належному правовому регулюванню та ефективній організації професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації перешкоджають певні проблеми, зокрема теоретичного характеру. Предметом дискусії досі залишаються питання ресурсного забезпечення процесу професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації. Окремі аспекти окресленої проблематики досліджували Ю. Ковбасюк, А. Семенченко, Ю. Сурмін, Л. Белова, В. Бодрова, І. Валентюк, Р. Войтович, С. Гладков, С. Горбатюк, В. Гошовська, В. Гусєв, Н. Демедишин, С. Дубенков, С. Дяченко, О. Євменкіна, С. Загороднюк, В. Загорський, М. Іжа, Н. Керний, С. Коник, П. Крайнік, С. Москаленко, О. Оболенський, А. Попок, А. Рачинський, С. Романюк, С. Серьогін, В. Сороко, С. Телешун, В. Федоренко, І. Чипенко, В. Чмига. Окремі питання адміністративно-правового забезпечення реалізації професійної підготовки досліджували В. Золотарьов, О. Окіс, І. Клименко, Л. Власова, Є. Нужний, А. Семенов, В. Гошовська, Т. Мотренко, С. Серьогін, Л. Прудіус, В. Толкованов, Т. Кагановська, Н. Калашник, С. Адамчук, В. Волик та інші. Водночас у сучасній юридичній літературі практично відсутні комплексні дослідження з проблем організації та адміністративно-правового регулювання професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації, їх професійного розвитку.

Формування цілей. Метою даної статті є розкриття змісту механізму адміністративно-правового забезпечення реалізації професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації України.

Виклад основного матеріалу. Підвищення ефективності професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації залежить від оптимізації механізму адміністративно-правового регулювання й організаційно-правового забезпечення, яке становить систему взаємопов'язаних правових та організаційних засобів, за допомогою яких здійснюються й регулюються відносини, що стосуються професійної підготовки цих кадрів, досягається їх оптимізація і найбільший ефективний результат діяльності. Категорію «механізм правового регулювання» необхідно розглядати насамперед у контексті його динаміки, а не статично [2, с. 36]. Механізм правового регулювання професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації - це нестатична сукупність засобів, а нормативно-організований, послідовно здійснюваний комплексний процес, спрямований на результативне втілення правових норм у життя за допомогою адекватних правових засобів.

Зазначений підхід до розуміння категорії «механізм правового регулювання професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації» дозволяє таке: характеризувати механізм правового регулювання як дієвий, встановити досліджуваний предмет у часовому просторі, а не тільки вбачати в ньому пов'язаний єдиним функціональним призначенням об'єкт; окреслити не тільки головну мету правового регулювання, а й логічну завершеність, процедурний характер процесу механізму правового регулювання; задекларувати, що метою механізму правового регулювання є реалізація такої норми, що має правовий характер; акцентувати на чіткій внутрішній організації механізму правового регулювання (зокрема, нормативна організованість вказує на сувору регламентацію процесу механізму правового регулювання нормами права, а послідовне упорядкування - на перехід від однієї стадії механізму до іншої); визначити системний, комплексний характер процесу механізму правового регулювання професійної підготовки державних службовців [3, с. 8].

Структурними елементами адміністративно-правового механізму професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації можна вважати правове регулювання професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації, організаційне забезпечення професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації, а також навчальне забезпечення професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації.

Розглядаючи проблему професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації як цілісне явище з позиції системного підходу, доцільно зробити висновок, що правовідносини, які виникають у сфері професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації, є особливим видом правовідносин, котрі мають самостійний об'єкт. Норми, що регулюють ці відносини, утворюють самостійну окрему групу, вирізняються внутрішньою єдністю й охоплюють усі важливі моменти регулювання відповідного кола суспільних відносин, тобто можуть розглядатися як самостійний міжгалузевий правовий інститут [4, с. 173]. Головне призначення цього правового інституту полягає в забезпеченні комплексного правового регулювання суспільних відносин щодо професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації.

Адміністративно-правове забезпечення професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації передбачає створення в структурі органів державної влади центральної конструкції – ієрархії суб'єктів, які формують, координують і контролюють діяльність із професійного навчання кадрів органів публічної адміністрації. Особливо нагально постає зазначена проблема в контексті конституційно-правової модернізації органів державної влади в рамках утвердження демократії участі в Україні та залучення громадськості до формування органів державної влади [5, 8].

Водночас важливе місце посідають правові проблеми навчального забезпечення професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації. Процес формування мережі навчальних закладів для підготовки кадрів органів публічної адміністрації відбувається дещо безсистемно. Низка освітніх установ, провідних навчальних закладів для підготовки державних службовців, з огляду

на свій профіль та організаційно-правовий статус, не можуть і не повинні займатися професійною підготовкою кадрів цієї категорії. З метою оптимізації функціонування мережі навчальних установ, що здійснюють професійну підготовку кадрів органів публічної адміністрації, доцільно таке:

1) розробити стратегію розвитку системи професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації, органічно пов'язавши її з реформуванням українського суспільства, становленням державної служби та забезпеченням інституційних можливостей її розвитку;

2) розробити державні стандарти (державні мінімуми) та освітні програми професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації із дисциплін, що належать до сфери їх спеціальної професійної освіти, а також механізми контролю за їх дотриманням;

3) ввести для вищих навчальних закладів, які здійснюють професійну підготовку кадрів органів публічної адміністрації, особливий порядок фінансування освітньої діяльності з професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації, з урахуванням конкурсного відбору навчальних закладів для розміщення державного замовлення. Доцільно розробити заходи щодо впорядкування діяльності освітніх установ, що проводять професійну підготовку, перепідготовку підвищення кваліфікації кадрів органів публічної адміністрації, які мають охоплювати таке:

а) поділ навчальних закладів за структурними категоріями (центральні, регіональні, місцеві); посадовим рівнем (категорія, група) слухачів; напрямками і спеціалізацією навчання, методичним забезпеченням та консультуванням (управлінські, правові, фінансові тощо);

б) міжвідомчу кваліфікаційну експертну оцінку якості роботи та можливості навчальних закладів здійснювати навчання кадрів органів публічної адміністрації на рівні нормативних вимог і стандартів.

Водночас окреслені заходи треба розглядати як додаткові до вагомійшої проблеми - впорядкування ліцензування освітньої діяльності у сфері професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації [6, с. 221-222]. Для надання цій роботі комплексного й системного характеру необхідно, щоб центральний орган із питань кадрів органів публічної адміністрації, відповідні державні органи, зокрема управління вищою освітою, у межах своїх повноважень сукупно розробили та запровадили особливий порядок ліцензування, атестації й акредитації навчальних закладів, які здійснюють професійну підготовку кадрів органів публічної адміністрації. Доцільним, наприклад, буде формування державного реєстру навчальних закладів, у яких професійна підготовка могла б зараховуватися як базова або додаткова освіта за конкурсного відбору, атестації кадрів органів публічної адміністрації [7, с. 35]. Імовірно до застосування є досвід правового регулювання окремих питань служби в системі прокуратури та органів внутрішніх справ (наприклад, у контексті реформування системи органів внутрішніх справ (діючої нині Національної поліції України)) щодо встановлення обмежень у виборі навчальних установ, що здійснюють професійну підготовку кадрів органів публічної адміністрації. Розв'язувати проблеми правового статусу вищих навчальних закладів системи Національної академії державного управління

при Президентові України з метою забезпечення їх ефективного функціонування, як ми вважаємо, доцільно за двома напрямками. Перший із них - це передача засновництва щодо підвідомчих нині Національній академії державного управління при Президенті України регіональних навчальних установ (інститутів), а другий - через об'єднання навчальних установ, що здійснюють професійну підготовку державних службовців. Так створення асоціації (союзу) вищих навчальних закладів, які здійснюють професійну підготовку кадрів органів публічної адміністрації, на наш погляд, сприяло б упорядкуванню діяльності з професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації, її систематизації. Відтак виникли б передумови й правова основа для розв'язання чималої кількості проблем.

У цьому контексті доцільно доповнити Закон України «Про вищу освіту», зокрема надати право створювати вищі навчальні заклади не тільки Кабінетові Міністрів України (п. 2 ст. 10), а й органам державної влади. Так набудуть узгодження норма Закону України «Про освіту» (п. 1 ст. 11 - засновником освітнього закладу може бути орган державної влади) із нормою Закону України «Про вищу освіту», що визначає порядок створення вищих навчальних закладів. Таке доповнення розширить коло можливих засновників вищих навчальних закладів і створить правову підставу для Кабінету Міністрів України бути засновником, зокрема Національної академії державного управління при Президенті України. Відтак можливою стане передача Національній академії державного управління, яка досі є базовим провідним вищим навчальним закладом із професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації, частини функцій із розміщення сформованого центральними органами державної влади державного замовлення в конкретні навчальні установи. Стосовно розв'язання проблем статусу кадрів системи професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації, то доцільно прирівняти правовий статус професорсько-викладацького складу низки відомчих навчальних установ (їх систем) до статусу службовця цих відомств [9].

Викладені обставини дозволять підготувати універсального фахівця, що матиме необхідні знання та вміння для заміщення посад і на державній, і на муніципальній службі. Водночас місцеве самоврядування зможе отримати суттєвий стимул у розвитку. Паралельна підготовка державних службовців і службовців місцевого самоврядування повинна стати основою функціональної взаємодії органів державної влади регіонів України й місцевого самоврядування, забезпечивши відтак єдність державного управління. Це важливо, оскільки специфічною вимогою є професійна однорідність апарату управління. За дотримання цієї умови може бути створена основа і для посадових взаємних переміщень (ротації) державних службовців та службовців місцевого самоврядування, і для єдності системи влади.

Отже, під механізмом адміністративно-правового регулювання професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації прийнято розуміти взаємопов'язані та взаємодіючі правові засоби, що беруть участь у правовому регулюванні суспільних відносин [10, с. 193]. Зокрема до основних елементів належать правові норми, правовідносини та акти реалізації

суб'єктивних прав та обов'язків. Юридичні факти не належать до механізму правового регулювання, оскільки їх неможливо розглядати окремо від правовідносин. Саме юридичні факти приводять правовідносини в дію, перетворюючи їх із моделей у реальність, а також обумовлюють їх зміну і припинення. Професійна підготовка державних службовців є найважливішим юридичним фактом, який має сприяти встановленню правовідносин, пов'язаних із просуванням по службі, особливо з дотриманням вимог антикорупційного законодавства України [11]. Однак треба зауважити, що правовідносини, які виникають у сфері професійної підготовки державних службовців, є особливим видом правових відносин, які мають самостійний об'єкт [12, с. 346]. Норми, що регулюють правовідносини щодо професійної підготовки державних службовців, утворюють самостійний правовий інститут, що охоплює положення конституційного, адміністративного та трудового права. Головне його призначення полягає в забезпеченні комплексного правового регулювання суспільних відносин з приводу професійної підготовки державних службовців.

Правова природа інституту професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації має характер комплексного правового інституту. Значна частина відносин із професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації складається в процесі державного управління, є управлінською, має адміністративно-правовий характер і регулюється нормами адміністративного права [13, с. 98]. Ці відносини є особливим видом суспільних відносин, що становлять самостійний предмет правового регулювання. Норми, що регулюють ці відносини, утворюють особливий, комплексний правовий інститут.

Формування в Україні публічно-правового інституту кадрів органів публічної адміністрації, заснованого на принципі професіоналізму та компетентності, сприяє професіоналізації державно-службової діяльності. Її основним компонентом є наявність необхідної, визначеної законодавством, професійної підготовки кадрів органів публічної адміністрації, що обумовлює необхідність систематичного професійного навчання державних службовців відповідно до встановлених професійно-кваліфікаційних вимог, пов'язаних зі структурно-функціональними особливостями конкретного виду державної служби, рівнем і групою державної посади.

Висновки. Таким чином, професійну підготовку кадрів органів публічної адміністрації потрібно розглядати як основу функціональної взаємодії органів державної влади регіонів держави та місцевого самоврядування метою забезпечення єдності системи влади та державного управління. Службовці місцевого самоврядування, які пройшли профільну професійну підготовку, повинні розглядатися як один із найважливіших джерел кадрового резерву державної служби. Сформована система службового просування не сприяє виробленню в кадрів органів публічної адміністрації мотивованої потреби в підвищенні рівня професійної підготовки. Необхідне законодавче закріплення правових норм, що забезпечують кореляцію посадових переміщень кадрів органів публічної адміністрації із результатами їх навчання та застосування ними отриманих знань. Різні види, форми професійної підготовки доцільно поєднати не тільки

із заміщенням конкретних державних посад, а і з етапами службового просування - від прийому на службу до відставки, а також із рівнем грошового утримання. Це сприятиме формуванню мотиваційного механізму, спрямованого на підвищення ефективності діяльності кадрів органів публічної адміністрації.

Використані джерела:

1. Олуйко В. М., Примуш Р. Б. Професійний розвиток особистості службовців у процесі кар'єрного зростання. *Університетські наукові записки Хмельницького університету управління та права*. 2017. № 1 (61). С. 356-374.
2. Артеменко Н. Ф., Гончарук Н. Т. Управління професіоналізацією кадрів державної служби України: форми, методи, технології. Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ. 2012. 181 с.
3. Іваха В. О. Адміністративно-правове регулювання державної кадрової політики України: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Львів. 2012. 20 с.
4. Гришук А. Б. Державна служба в Україні: адміністративно-правовий вимір : монографія. Львів: 2018. 232 с.
5. Нестерович В. Ф. Конституційно-правова модернізація органів державної влади у рамках утвердження демократії участі в Україні. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2016. № 1. С. 67-76.
6. Кагановська Т. Є. Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення державного управління в Україні: дис. д-ра юрид. наук: спец. 12.00.07. Київ. 2012. 424 с.
7. Інституційне забезпечення кадрової політики у публічному управлінні: місія, роль та місце Національної академії державного управління при Президентові України: наук. доп. / авт. кол.: Ю. В. Ковбасюк, А. І. Семенченко, Ю. П. Сурмін та ін.; за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка. Київ : НАДУ. 2015. 160 с.
8. Нестерович В. Ф. Законодавче регулювання участі громадськості у формуванні органів державної влади в Україні. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2017. № 3. С. 11-18.
9. Горбатенко В. Конституційні засади проведення адміністративної реформи в Україні та удосконалення системи органів виконавчої влади. Офіційний вебсайт Міністерства юстиції України. 2015 URL. : <http://www.old.minjust.gov.ua/41>.
10. Службове право України: словник термінів / за заг. ред.. Т. О. Коломосьць, В. К. Колпакова. Запоріжжя: Видавничий дім «Гельветика», 2017. 340 с.
11. Нестерович В. Ф. Роль громадськості у формуванні та реалізації державної антикорупційної політики в Україні. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2016. № 3. С. 5-13.
12. Тищенко О. П., Королюк Т. О. Реформування моделі управління людськими ресурсами державної служби. *Університетські наукові записки Хмельницького університету управління та права*. 2017. №1 (61). С. 343-353.
13. Пірен М. І. Державна кадрова політика : шляхи елітизації. Київ: Талком, 2014. 251 с.
14. Нормотворча діяльність Президента України та її нормопроєктне забезпечення: монографія / О. В. Скрипнюк, В. Л. Федоренко, Ю. Г. Барабаш, Я. О. Берназюк та ін.; за ред. О. В. Скрипнюка і В. Л. Федоренка. К.: НАДУ, 2011. 344 с.

Reference:

1. Oluyko, V. M., Prymush R. B. (2017) Profesiynny rozvytok osobystosti sluzhbovtiv u protsesi kar"yernoho zrostantnya. *Universytet s'ki naukovy zapysky Khmel'nyts'koho universytetu upravlinnya ta prava – Khmelnytsky University University Management Notes and Law*, 1 (61), 356-374. [in Ukrainian].
2. Artemenko, N. F., Honcharuk, N. T. (2012) Upravlinnya profesionalizatsiyeyu kadriv derzhavnoyi sluzhby Ukrainy: formy, metody, tekhnolohiyi. Dnipropetrovs'k: DRIDU NADU. [in Ukrainian].
3. Ivakha, V. O. (2012) Administratyvno-pravove rehulyuvannya derzhavnoyi kadrovoyi polityky Ukrainy. *Extended abstract of candidate's thesis 12.00.07*. L'viv. [in Ukrainian].
4. Hryshchuk, A. B. (2018) Derzhavna sluzhba v Ukraini: administratyvno-pravovyy vymir: monohrafiya. L'viv. [in Ukrainian].
5. Nesterovych, V. F. (2016) Konstytutsiyno-pravova modernizatsiya orhaniv derzhavnoyi vlady u ramkakh utverdzhennya demokratiyi uchasti v Ukraini. *Naukovyy visnyk L'viv's'koho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav – Bulletin of the Lviv State University of Internal Affairs*. Seriya yurydychna, 1, 67-76. [in Ukrainian].
6. Kahanovs'ka, T. YE. (2012) Administratyvno-pravovi zasady kadrovoho zabezpechennya derzhavnoho upravlinnya v Ukraini. *Doctor's thesis*. Kyiv. [in Ukrainian].
7. Instytutsiynne zabezpechennya kadrovoyi polityky u publichnomu upravlinni: misiya, rol' ta mistse Natsional'noyi akademiyi derzhavnoho upravlinnya pry Prezydentovi Ukrainy: nauk. dop. (2015) YU. V. Kovbasyuk, & A. I. Semenchenko, & YU. P. Surmin (Eds.) et. al. YU. V. Kovbasyuk (Ed.). Kyiv: NADU. [in Ukrainian].
8. Nesterovych, V. F. (2017) Zakonodavche rehulyuvannya uchasti hromads'kosti u formuvanni orhaniv derzhavnoyi vlady v Ukraini. *Visnyk Luhans'koho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav imeni E. O. Didorenka – Bulletin of the Luhansk State University of Internal Affairs E. O. Didorenko*, 3, 11-18. [in Ukrainian].
9. Horbatenko, V. (2015) Konstytutsiynni zasady provedennya administratyvnoyi reformy v Ukraini ta udoskonalennya systemy orhaniv vykonavchoyi vlady. Ofitsiynnyy veb-sayt Ministerstva yustytitsiyi Ukrainy. URL: <http://www.old.minjust.gov.ua/41>. [in Ukrainian].
10. Sluzhbove pravo Ukrainy: slovnyk terminiv (2017) (Eds.) T. O. Kolomojets', V. K. Kolpakova. Zaporizhzhya: Vydavnychyy dim «Hel'vetyka». [in Ukrainian].
11. Nesterovych, V. F. (2016) Rol' hromads'kosti u formuvanni ta realizatsiyi derzhavnoyi antykoruptsiynoyi polityky v Ukraini. *Visnyk Luhans'koho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav imeni E. O. Didorenka – Bulletin of the Luhansk State University of Internal Affairs E. O. Didorenko*, 3, 5-13. [in Ukrainian].
12. Tyshchenko, O. P., Korolyuk, T. O. (2017) Reformuvannya modeli upravlinnya lyuds'kymy resursamy derzhavnoyi sluzhby. *Universytet s'ki naukovy zapysky Khmel'nyts'koho universytetu upravlinnya ta prava – Khmelnytsky University University Management Notes and Law*, 1, 343-353. [in Ukrainian].
13. Piren, M. I. (2014) Derzhavna kadrova polityka: shlyakh elityzatsiyi. Kyiv: Talkom. [in Ukrainian].
14. Normotvorcha diyal'nist' Prezidenta Ukrainy ta yiyi normoproektnye zabezpechennya: monohrafiya (2011) O. V. Skrypnyuk, V. L. Fedorenko, YU. H. Barabash, YA. O. Bernazyuk (Eds.) et al. O. V. Skrypnyuk, & i V. L. Fedorenko (Ed). K.: NADU. [in Ukrainian].

Евдокимов П. В.,

соискатель кафедры административного
и хозяйственного права
Запорожского национального университета
(г. Запорожье, Украина)

СОДЕРЖАНИЕ МЕХАНИЗМА АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ РЕАЛИЗАЦИИ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ КАДРОВ ОРГАНОВ ПУБЛИЧНОЙ АДМИНИСТРАЦИИ УКРАИНЫ

Статья посвящена анализу содержания механизма административно-правового обеспечения реализации подготовки кадров органов публичной администрации Украины. В ней раскрыто понятие «механизм административно-правового обеспечения» на основе его сравнения с традиционной категорией «механизм государственного управления» путём характеристики особенностей их употребления в науке административного права. Определён круг субъектов административно-правового обеспечения реализации подготовки кадров органов публичной администрации Украины с учётом специфики этой деятельности. Проанализирована роль и способы административно-правового обеспечения реализации подготовки кадров органов публичной администрации Украины. Раскрыт процесс формирования в Украине публично-правового института кадров публичной администрации.

Ключевые слова: административная процедура, административно-правовое обеспечение, кадры, механизм, орган публичной администрации, подготовка кадров, публичная администрация, публичное управление

Yevdokymov P.,

Applicant for the Department
of Administrative and Business Law of
Zaporizhzhya National University
(Zaporizhzhia, Ukraine)

CONTENTS OF THE MECHANISM OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL PROVISION OF THE PROFESSIONAL TRAINING OF PERSONNEL OF PUBLIC ADMINISTRATION

The article is devoted to the analysis of the content of the mechanism of administrative and legal support of realization of training of bodies of public administration of Ukraine. It systematises and details the peculiarities of normative-legal regulation of professional development of the state authorities' personnel. Identifies the necessity to standardize the system for monitoring and assessing the quality of vocational training of state authorities' personnel, in line with the norms and standards of the European Union, to introduce an effective system for identifying the needs for vocational training of state authorities' personnel, to ensure the continuity, compulsory nature and planning of vocational training of civil servants, development of the market of educational services.

In the sphere of vocational training of the state authorities' personnel on the principles of transparent and fair competition. The dissertation refines on theoretical ideas with regard to the development of the systems of the vocational training of the state authorities' personnel

in Ukraine using the "natural" and the constructivist approaches. It determines main elements of a qualitatively new paradigm of professional development of the state authorities' personnel in Ukraine, namely: definition of new forms of professional development of the state authorities' personnel in Ukraine (course study, individual training, full-time internship); definition of clear indicators and criteria for assessing the competence of the state authorities' personnel; ensuring the persistent linkage between the results of vocational training and promotion of the state authorities' personnel; legislative regulation of the short-term and long-term goals of professional development of the state authorities' personnel; the selection of separate components of the system of vocational training of state authorities' personnel and the principles of professional training of civil servants, taking into account European experience, mainly: new basic knowledge for all, update of the evaluation system, purposefulness, proactive nature and predictability, practical orientation.

The thesis identifies the priority guidelines for improvement of the system of professional development of the state authorities' personnel in Ukraine, namely: target financing of the professional development of personnel, introduction of a system for assessing the quality of educational services for the development of personnel, monitoring the results of the development of personnel, focusing on strategic forecasting of the professional development of personnel, introduction of pedagogical innovations in the management of professional development of personnel, standardization of professional internships abroad. The process of forming a public-law institute of public administration personnel in Ukraine is revealed.

Key words: administrative procedure, administrative and legal support, frames, training, mechanism, public administration body, public administration, public body.

DOI: 10.33766/2524-0323.88.175-182

УДК 342.951:61(477)

О. Л. Сіделковський,

кандидат медичних наук,

керівник клініки «Аксімед»

(м. Київ, Україна)

e-mail: ols_med@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0002-4139-4478>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА СУТНІСТЬ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ЄДИНОГО МЕДИЧНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

У статті розглядається адміністративно-правова сутність публічної політики в контексті формування єдиного медичного простору України. Акцентовано увагу на питаннях розвитку медичного права як комплексного правового утворення. Зазначено, що метою формування єдиного медичного простору є належне забезпечення та захист прав пацієнтів при наданні їм медичної допомоги. Зроблено висновок, що ідеологія сучасної медичної реформи, відповідно до якої «тропі ходять за пацієнтом», має дотичність до адміністративно-правових засад формування єдиного медичного простору.

Ключові слова: публічна політика, охорона здоров'я, єдиний медичний простір, медичне право, адміністративне право.